

รวมข้อหาหรือของส่วนประสานความร่วมมือทางกฎหมาย

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม

๔. อื่น ๆ

๔.๑ คำรับรองสำเนาเอกสารคดีอาญา ตาม ป.วิ.อ. หมวด ๒ ค่าธรรมเนียม มาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า “ในคดีอาญาทั้งหลายห้ามมิให้ศาลยุติธรรมเรียกค่าธรรมเนียมนอกจากที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้” ดังนั้น ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีอาญานั้น ห้ามมิให้ศาลเรียกเก็บ ยกเว้นค่าธรรมเนียมที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ และมาตรา ๒๕๘ บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติแห่ง ป.วิ.พ. ว่าด้วยค่าฤชาธรรมเนียมมาใช้บังคับโดยอนุโลม” ซึ่งก็เป็นการอนุโลมให้นำเรื่องค่าฤชาธรรมเนียมตาม ป.วิ.พ. มาใช้บังคับในคดีอาญาเฉพาะมาตรา ๒๕๓ - ๒๕๗ เท่านั้น ดังนั้น ในคดีอาญา คำรับรองสำเนาเอกสารต่าง ๆ และค่าใบสำคัญเพื่อแสดงว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งได้ถึงที่สุดแล้ว ซึ่งเป็นค่าธรรมเนียมศาล (ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ) ตามตาราง ๒ ท้าย ป.วิ.พ. ศาลยุติธรรมจึงไม่สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้

๔.๒. การดำเนินการมัดฟ้อง/ฝากขังผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตาม พ.ร.บ. ศาลเยาวชนฯ มาตรา ๗๘ วรรคท้าย บัญญัติว่า ในการพิจารณาคำร้องขอมัดฟ้อง ถ้าเด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นผู้ต้องหาซึ่งไม่มีที่ปรึกษากฎหมาย ให้ศาลแต่งตั้งให้เพื่อแถลงข้อคัดค้านหรือซักถามพยาน และตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ก่อนมีคำสั่งควบคุมหรือคุมขังเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดหรือซึ่งเป็นจำเลย ทุกครั้ง ให้ศาลสอบถามเด็กหรือเยาวชนหรือที่ปรึกษากฎหมายของเด็กหรือเยาวชนนั้นว่าจะมีข้อคัดค้านประการใดหรือไม่ และศาลอาจเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาชี้แจงความจำเป็นหรืออาจเรียกพยานหลักฐานมาไต่สวนเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ ดังนั้น แม้ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวไปจากศาล ในระหว่างการสอบสวนแล้ว ผู้ต้องหาก็ยังต้องมาศาลในวันมัดฟ้องเพื่อแถลงข้อคัดค้านในการพิจารณาคำร้องขอมัดฟ้องของศาล ตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๗๘ วรรคท้าย อีกทั้งเพื่อให้ศาลตรวจสอบได้ว่าผู้ต้องหาได้หลบหนีภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวไปแล้ว อย่างไรก็ตาม หากปรากฏว่าผู้ต้องหาและที่ปรึกษากฎหมายได้ยื่นคำร้องหรือแถลงไม่คัดค้านการขอมัดฟ้องและไม่ติดใจ ซักค้านพยานไว้แล้ว และมีได้มีพฤติการณ์ว่าจะหลบหนีระหว่างที่ได้รับปล่อยชั่วคราว ย่อมเป็นดุลพินิจศาลที่จะมีคำสั่งให้ผู้ต้องหามาศาลภายหลังครบกำหนดมัดฟ้องได้

๔.๓. การขอคืนเงินค่าปรับตามคำพิพากษา ในคดีอาญาความผิดต่อส่วนตัว เมื่อคดียังไม่ถึงที่สุด โจทก์ซึ่งเป็นผู้เสียหายจะถอนฟ้องเมื่อใดก็ได้ เมื่อปรากฏว่าคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างกำหนดระยะเวลาฎีกา โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องซึ่งศาลมีคำสั่งอนุญาตและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป คำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ก็ย่อมระงับไปในตัวไม่มีผลบังคับต่อไป (เทียบเคียง ฎ. ๑๓๗๓/๒๕๐๙, ฎ. ๒๐๑๔๕/๒๕๕๕) ประกอบกับในคดีดังกล่าวจำเลยยื่นคำร้องขอคืนเงินค่าปรับที่ได้ชำระไปตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ศาลมีคำสั่งว่า “ตรวจจ่าย” ย่อมตีความได้ว่า ศาลอนุญาตให้คืนเงินค่าปรับแก่จำเลยแล้ว ดังนั้น ศาลชั้นต้นต้องดำเนินการคืนเงินค่าปรับให้แก่จำเลยตามคำสั่งศาล

๔.๔ การวางหลักประกันโดยจ่ายเป็นเช็คเงินสดในนามของศาล (A/C PAYEE ONLY) แทนการวางหลักประกันด้วยเงินสด การปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีหลักประกัน ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๑๔ กำหนดประเภทของหลักประกันไว้ ได้แก่ เงินสด หลักทรัพย์อื่น และมีบุคคลเป็นหลักประกันโดยแสดงหลักทรัพย์ ซึ่งเงินหลักประกันถือเป็นเงินกลาง และการรับเงินกลางให้รับเป็นเงินสด เช็คของส่วนราชการ/

รัฐวิสาหกิจ/ธนาคารรับรอง ส่วนวิธีปฏิบัติในการรับเช็ค ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการรับและการจ่ายเงินนอกเหนือจากเงินสดหรือเช็ค พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๕ (๑) ให้ศาลสามารถรับเช็ค ซึ่งส่วนราชการ/รัฐวิสาหกิจเป็นผู้ส่งจ่ายได้ โดยวันที่ในเช็คนั้นต้องเป็นวันที่ก่อนหรือภายในวันที่รับเงิน และต้องส่งจ่ายเช็คในนามของศาล ให้ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก และขีดคร่อมเพื่อเข้าบัญชีของศาลนั้น ๆ เท่านั้น

๔.๕ กรณีศาลจ่ายเงินค่าป่วยการเป็นเช็คให้กับผู้ประนีประนอม ต่อมาถึงแก่ความตาย โดยมีได้นำเช็คไปยื่นแก่ธนาคารเพื่อให้ใช้เงิน อีกทั้งไม่มีการตั้งผู้จัดการมรดกเนื่องจากผู้ตายไม่มีทรัพย์สินมรดก ทายาทซึ่งเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายได้ทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้แทน เป็นผู้ยื่นเรื่องต่อศาลขอให้ ออกเช็คฉบับใหม่แทนเช็คฉบับเดิม ดังนี้ เช็คที่ให้แก่ผู้ประนีประนอมเป็นเช็คให้ใช้เงินในเมืองเดียวกัน กับที่ออกเช็ค ผู้ทรงต้องยื่นเช็คแก่ธนาคารเพื่อให้ใช้เงินภายใน ๑ เดือนนับแต่วันออกเช็ค ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๙๙๐ และธนาคารอาจปฏิเสธการใช้เงินได้หากเช็คนั้นยื่นเมื่อพ้นเวลาหกเดือนนับแต่ออกเช็ค ตาม มาตรา ๙๙๑ ผลการปฏิเสธการใช้เงินจากธนาคารเพียงทำให้เช็คนั้นหมดอายุการใช้เงินจากธนาคาร แต่มูลหนี้เช็คระหว่างผู้ส่งจ่ายกับผู้ทรงยังคงมีอยู่ ผู้ทรงสามารถนำเช็คมาขอให้ศาลผู้ส่งจ่าย เปลี่ยนเช็ค ฉบับใหม่ได้แต่ต้องไม่เกินระยะเวลา ๕ ปี ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๓๒๓ และสิทธิในเงินตามเช็คมิใช่สิทธิเฉพาะตัวของผู้ตายจึงเป็นมรดกตกแก่ทายาท ทั้งเมื่อปรากฏตามคำร้องของผู้รับมอบอำนาจของทายาทว่า ผู้ตาย ไม่มีทรัพย์สินอื่นใดนอกจากเช็คดังกล่าว การให้ทายาทไปดำเนินการเพื่อตั้งผู้จัดการมรดกย่อมมีค่าใช้จ่าย เกินกว่ามูลหนี้ตามเช็ค ดังนั้น หากปรากฏว่าทายาทผู้ขอรับเงินเป็นผู้มีสิทธิรับมรดก และเพื่ออำนวยความสะดวก แก่ประชาชน ศาลมีดุลพินิจพิจารณาจ่ายเงินที่ผู้ตายมีสิทธิได้รับจากศาลให้แก่ทายาทได้ ทั้งนี้ เป็นดุลพินิจ ของผู้มีอำนาจอนุมัติที่จะพิจารณาวิธีจ่ายเงินตามระเบียบ ก.บ.ศ. ว่าด้วยการเงินฯ ข้อ ๓๕ ประกอบ ข้อ ๔๕ วรรคท้าย

๔.๖ คำส่งคำคู่ความในคดีอาญาที่ราษฎรเป็นโจทก์ ตาม พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.อ. (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้แก้ไขมาตรา ๒๕๖ มีหลักการให้รัฐเป็นผู้จ่ายค่าพาหนะ ค่าป่วยการ และ ค่าเช่าที่พักให้แก่พยานซึ่งมาศาลตามหมายเรียก และเมื่อมาตรา ๒๕๖ ให้รัฐรับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าว ให้แก่พยานในคดีอาญาที่ราษฎรเป็นโจทก์แล้ว มาตรา ๒๕๗ จึงถูกยกเลิก การยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว เป็นเรื่องเฉพาะค่าพาหนะพยานโจทก์ และค่าพาหนะส่งหมายเรียกพยานย่อมไม่กระทบดุลพินิจของศาล ที่จะสั่งให้โจทก์นำส่งหมายนัดไต่สวนมูลฟ้องพร้อมสำเนาคำฟ้องให้จำเลยหรือให้เสียค่าใช้จ่ายในการ จัดส่งคำคู่ความตามกฎหมาย ส่วนมาตรา ๒๕๒ ที่ห้ามมิให้ศาลเรียกค่าธรรมเนียมในคดีอาญาทั้งหลาย นอกจากที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมนั้น เมื่อพิจารณาไปพร้อมกับ มาตรา ๒๕๓, ๒๕๔ ซึ่งอยู่ในหมวดเดียวกัน เห็นได้ว่า การห้ามเรียกค่าธรรมเนียมตามนัยแห่งมาตรา ๒๕๒ หมายถึง ค่าธรรมเนียม ทำนองเดียวกับที่กล่าวในมาตรา ๒๕๓, ๒๕๔ ซึ่งเป็นเงินที่จะตกแก่รัฐ มิใช่หมายถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ดังเช่นคำส่งคำคู่ความหรือเอกสารที่ต้องชำระเป็นค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ส่งหรือค่าธรรมเนียมไปรษณียากร ในกรณีที่มีการจัดส่งคำคู่ความหรือเอกสารทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ดังนี้ คำส่งหมายนัดไต่สวนมูลฟ้อง และสำเนาคำฟ้องให้จำเลยในคดีอาญาที่ราษฎรเป็นโจทก์จึงไม่ใช่ค่าธรรมเนียมที่ห้ามมิให้เรียกตาม มาตรา ๒๕๒

๔.๗ ค่าฤชาธรรมเนียม ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ที่ดินพิพาทตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้อง โดยการครอบครองปรปักษ์ และให้ผู้คัดค้านใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ร้อง ผู้คัดค้านยื่นอุทธรณ์โดยชำระ ค่าขึ้นศาลในชั้นอุทธรณ์ พร้อมกับวางเงินค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๒๒๙ ดังนี้ เงินค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนดังกล่าวเป็นเพียงเงินที่วางไว้เพื่อเป็นหลักประกันว่า หากต่อมากดีถึงที่สุด

และผลคำพิพากษาให้ผู้คัดค้านต้องรับผิดชอบชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ร้องที่ชนะคดีแล้ว ผู้ร้องจะมีสิทธิได้รับค่าฤชาธรรมเนียมที่ได้ออกใช้ก่อนจากเงินที่ผู้คัดค้านวางไว้ มิใช่เป็นการวางเพื่อชำระหนี้ให้แก่ผู้ร้องฝ่ายที่ชนะคดีในศาลชั้นต้น จึงต้องถือว่าเงินยังเป็นของผู้คัดค้าน (เทียบเคียง ฎ.๖๘๓๒/๒๕๕๓) แต่ในที่สุดเมื่อศาลฎีกาพิพากษากลับให้ยกคำร้องขอของผู้ร้องและสั่งให้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลเป็นพับ ซึ่งหมายถึงค่าขึ้นศาลและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ผู้ร้องและผู้คัดค้านได้จ่ายไปในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา ไม่ต้องชดใช้ให้แก่กัน โดยไม่มีฝ่ายใดต้องรับผิดชอบในค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุดแก่อีกฝ่ายทั้งสามชั้นศาลอีก เงินค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนที่ผู้คัดค้านนำมาวางศาลพร้อมกับอุทธรณ์ซึ่งยังเป็นของผู้คัดค้านอยู่ ผู้คัดค้านจึงมีสิทธิขอรับเงินดังกล่าวคืนไปจากศาลได้

๔.๘ การกำหนดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เข้าร่วมการพิจารณาในคดีที่พยานเป็นเด็ก หรือในคดีอาญาที่มีข้อกล่าวหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.อ. (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และ พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวฯ ซึ่งการสืบพยานเด็กเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีอาญาเท่านั้น แต่กฎหมายมิได้กำหนดห้ามมิให้นักจิตวิทยาฯ เข้าร่วมในการสืบพยานเด็กในคดีแพ่ง เพียงแต่ฝ่ายที่ประสงค์ให้นักจิตวิทยาฯ เข้าร่วมในการสืบพยานเด็กนั้นต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนและค่าพาหนะเดินทางแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เข้าร่วมการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้องและการพิจารณาตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๒ ทวิ พ.ศ. ๒๕๔๙ ดังนั้น การที่ศาลประสงค์ให้นักจิตวิทยาฯ เข้าร่วมในการสืบพยานเด็กในคดีแพ่ง สามารถติดต่อนักจิตวิทยาฯ ได้โดยตรง โดยตรวจสอบรายชื่อได้ที่เว็บไซต์สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม หัวข้อรายชื่อผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาฯ

๔.๙ ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙ “ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พ.ร.บ. นี้ใช้บังคับและคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าผู้กระทำความผิดยังไม่ได้รับโทษหรือกำลังรับโทษอยู่ เมื่อความปรากฏแก่ศาล หรือเมื่อผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้น หรือพนักงานอัยการร้องขอให้ศาลชั้นต้นที่พิพากษาคดีนั้น มีอำนาจกำหนดโทษใหม่ตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง... ในการที่ศาลกำหนดโทษใหม่นี้ให้ศาลมีอำนาจไต่สวนผู้ที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นว่าจำเป็น ถ้าปรากฏว่าผู้กระทำความผิดได้รับโทษมาบ้างแล้วและศาลเห็นเป็นการสมควร ศาลจะรอการลงโทษที่เหลืออยู่หรือจะปล่อยผู้กระทำความผิดไปก็ได้” ซึ่งถ้อยคำที่ว่า “เมื่อความปรากฏแก่ศาล” มีความหมายว่าเมื่อมีข้อเท็จจริงที่เข้าหลักเกณฑ์การกำหนดโทษใหม่ตามมาตรา ๙ ดังกล่าว ปรากฏต่อศาล เช่น กรมราชทัณฑ์มีหนังสือแจ้งรายละเอียดนักโทษเด็ดขาดที่ถูกจำคุกตามหมายจำคุกคดีถึงที่สุดในมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่งมายังศาล เป็นต้น ความปรากฏแก่ศาลในที่นี้มีลักษณะเช่นเดียวกับเมื่อสำนวนความปรากฏแก่ศาลในกรณีกฎหมายที่ใช้ภายหลังเป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด ตาม ป.อาญา มาตรา ๓ ซึ่งเมื่อมีข้อเท็จจริงดังกล่าวปรากฏแก่ศาล ศาลควรต้องตรวจสอบให้ได้ความว่าข้อเท็จจริงเข้าข่ายตามมาตรา ๙ หรือไม่ และถ้อยคำที่ว่า “ให้ศาลชั้นต้นที่พิพากษาคดีนั้น มีอำนาจกำหนดโทษใหม่ตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง” ไม่ได้เป็นบทบังคับให้ศาลต้องกำหนดโทษใหม่ทุกกรณี แต่เป็นดุลพินิจที่จะพิจารณาตามสมควรโดยคำนึงจากพฤติการณ์การกระทำความผิด จำนวนยาเสพติดของกลางและจำนวนโทษที่จำเลยได้รับมาแล้วประกอบกัน หากมีเหตุให้กำหนดโทษใหม่ให้แก่จำเลย ให้ศาลชั้นต้นกำหนดโทษใหม่ และแจ้งผลให้โจทก์/จำเลยทราบ กับออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดแก่จำเลยฉบับใหม่ตามคำพิพากษาต่อไป (โดยวันที่คดีถึงที่สุดยังคงเป็นวันเดิม) หรือหากศาล

พิจารณาแล้วเห็นสมควร ออกรอการลงโทษจำคุกและโทษปรับที่เหลืออยู่ให้แก่จำเลยได้ แม้จำเลยจะต้องโทษจำคุกมาแล้วบางส่วนก็ตาม

๔.๑๐ การริบทรัพย์สินตาม พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบฯ มาตรา ๓๑, ๓๒ ทรัพย์สินที่ศาลสั่งริบกฎหมายมิได้กำหนดให้ดำเนินการอย่างไร จึงต้องพิจารณาเทียบเคียงตาม ป.อาญา มาตรา ๓๕ ที่กำหนดให้ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาให้ริบตกเป็นของแผ่นดิน เงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ย่อมต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตาม พ.ร.บ. เงินคงคลังฯ มาตรา ๔ ประกอบ พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณฯ มาตรา ๒๔ และเนื่องจากเงินดังกล่าวมิใช่เงินค่าธรรมเนียม เงินค่าปรับและเงินกลาง ตามระเบียบ กบศ. ว่าด้วยเงินค่าธรรมเนียม เงินค่าปรับและเงินกลางฯ ศาลจึงต้องดำเนินการตามระเบียบ กบศ. ว่าด้วยการเงินฯ ข้อ ๘๘ และกรณีที่มาตรา ๕๑ กำหนดให้ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่แท้จริงซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการ กระทำผิดยื่นคำร้องต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุดเพื่อขอคืนทรัพย์สินที่ถูกริบ และหาก ศาลมีคำสั่งให้คืนทรัพย์สินที่ถูกริบ ศาลจะต้องดำเนินการขอถอนคืนเงินที่ได้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตาม ข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักรายรับจ่ายขาดและการถอนคืนเงินรายรับ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๓, ๑๖

๔.๑๑ การพิจารณาเบิกจ่ายค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักของพยานที่ศาลเรียกมาเอง กรณีผู้ที่เป็นข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงาน หรือลูกจ้างของราชการ ย่อมพิจารณาไปตามกฎหมาย หรือระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของส่วนราชการต้นสังกัดของบุคคลนั้นได้กำหนดไว้ แล้วแต่กรณี เช่น กรณีที่เป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมให้พิจารณาตามระเบียบ กบศ. ว่าด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือกรณีที่เป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนให้พิจารณาตามพระราชกฤษฎีกาว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ เป็นต้น ส่วนกรณีผู้ที่มีได้เป็นข้าราชการ ... เป็นไปตามข้อบังคับประธานศาลฎีกาว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักแก่พยานที่ศาลเรียกมาเอง พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๔ (๒) และข้อ ๕ คือให้ศาล สั่งจ่ายเงินโดยให้เทียบเท่ากับตำแหน่งข้าราชการศาลยุติธรรมประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ เมื่อพยานได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นและให้เจ้าหน้าที่ศาลดำเนินการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่พยานโดยเร็ว ประกอบกับระเบียบ กบศ. ว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๓๕ กำหนดให้การจ่ายเงินจะจ่ายได้เฉพาะตามที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้จ่ายได้ หรือตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง หรือตามที่ได้รับอนุมัติจาก ก.บ.ศ. และผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้จ่ายได้